

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs II. Quare fremuerunt gentes &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

PSALTERIUM.

Ratio.
Verbū non est
ociosum, quia
habet additū
Spiritus fan-
ctum, qui per
id corda reno-
uat.

Huius erit Domini lex infinita uoluptas,
Quam labi ex animo tempora nulla, sinent,
Hic erit assimilis grauidæ sua brachia palmæ,
Quæ stat ad undantes iussa uirere lacus.
Quæ feret oportuna suos in tempore fructus,
Et sua quæ debet munera ferre, feret.
Huic non ulla suos uis perturbabit honores,
Nec folia à uentis illius ulla cadent.
Hæc quæcunq; dabit, dabit optima, prodiga ueris
Fætibus, optandas semper habebit opes.
Tam bona non capiet, non impius ista uidebit
Præmia, non tales talia dona decent.

ἀντίθεσις
quæ minat Ec-
clesiæ hypocri-
tarum, quod
sibi peritura.

Sed uelut à terra paleæ sparguntur inanes,
Quas quocunq; uolet quælibet aura rapit.
Impius instabiles sic euanescet in auras,
Et nullum poterit certus habere locum.
Ergo salutiferæ nec stabit in ordine turbæ,
Cum iusto reprobis nec sociandus erit.

ἐπιφώνη-
μα.

Nouit enim Dominus iustos, & uota piorum,
Quorum quida iustus percipit aure preces.
Sed cadet, & pœnas dabit impius omnis, & horum
Omne quod instituent dissoluetur opus.

PSALMVS II.

Quare fremuerunt gentes &c.

ARGUMENTVM.

Est prophetia de Regno Christi, & Chri-
sto, Mundum omnia conaturum, ut Chri-
stum

stum & Euangelion de Christo opprimat :
Sed Deum confirmasse Regnum filij sui. Qua
re futurum esse, ut qui Euangelio obediunt
saluentur: Qui autem non obediunt ut dam-
nentur. Ac nota Prophetiam signare locum
uulgandi Euangelij, sicut Psalm. CX.

Hic tibi uenturum Christum super omnia Regem,
Per sua deuicta uulnera morte, canit.
Horrendas in sceptris minas terrena ferentes
Torquet, promissis pectora iusta leuat.

Quis furor in tantam rabiem conuertere gentes,
Quæ potuit fremitus causa fuisse noui?
Cur populi toto tam friuola in orbe loquuntur?
Cur nullum finem terror inanis habet?
Namque rebellantes conspirauere Tyranni,
Consilij Reges intumere nouis.
Consilia aduersus Dominum insidiosa pararunt,
Illius & CHRISTO quæ nocuisse queant.
Improba, dicentes, rumpamus uincula, nam quid
Non pudet istorum nos iuga seua pati?
Ipsorum tamen ille minas ridebit inanes,
Qui super & caelos & super astra sedet.
His etenim risum Domino mouere, nec inde
Effectus alios fabula uana refert.
Cum siquidem uolet ipse, illis ea uerba loquetur,
Iratum poterunt quæ decuisse Deum.
Tum furor ipsius exardescet, & opprimet ausos
Ad scelus audaces apposuisse manus.

Totus Psalmus narratio-
ne constat, At
que initio do-
cet Christi re-
gnum esse re-
gnum crucis
& spirituale.
Quia mundus
id persequitur

Iste est exitus
furoris mundi,
& pertinent
hæc ad conso-
lationem Ec-
clesiæ in mun-
do oppressæ.

A 2

Atq;

Atq; ita perficiet ne sint rata fœdera, quorum
Tanquam non dubiam constituere fidem.

Altera pars narrationis, q̄ regnū Christi diuinitus sit cōfirmatum nec possit humāis uiribus aut cōsilijs eueri. Belle aurē depingit summā Euangelij, q̄d scilicet Christus sit filius dilectus, p̄ quem nos quoq; reconciliamur Deo, credentes in eum.

Ipsē autē statui Regem, Deus inquit, ut esset,
Qui nostra in sanctum scepra Siona ferat.

At mihi conditio hæc longè gratissima uisa est,
Rex ait, hæc lex est quam sine fine loquar.

Dixit enim Dominus mihi, mi carissime fili,
Hac ego progenitum te mihi luce tuli.

Posce, feres quæcunq; uoles, quæcunq; rogabis,
Nil tibi larga manus nostra negare potest.

Hæredem statuam populis te, totius orbis,
Sub pedibus cernes subdita regna tuis.

Nec tamen imperium tibi finiet orbita solis,
Qua uel summa petit, qua uel ad ima cadit.

Inde coërcebis per ferrea scepra rebelles,
Contundes manibus saxea corda tuis.

Tam facile hoc tibi erit, fragilè quā frangere testam
Quam figulus celeris finxerit arte rotæ.

Narratiōi subiicit exhortationem. Ac in Hebræo suauissima figura est. Osculamini filium. Qua non solū significat reuerentiam, quam ei debemus, sed & amorem q̄ Christus nos complectitur, & uicissim nostrū officium.

Nunc igitur Reges resipiscite, quærite rectum,
Quorum iudicijs terra regenda data est.

Et uanas auferte minas, submittite tandem
Facti humiles, forti corda superba Deo.

Quinetiam cum læti eritis timor illius absit,
Iratum grauis est res habuisse Deum.

Suscipite unanimes natum, ferite oscula nato,
Ne si indignetur fortè nocere uelit.

Ne uos abijciat recta de sorte bonorum,
Et sine diuina dispereatis ope,

Nam uelut ignis edax simul illius ira furorem
Ceperit, in præceptis omnia uertit agens.

Felices

PSALTERIVM.

Felices quicumque illi confidere possunt,
Quo sine non alia est spes rata, nulla salus.

Beati qui con-
fidunt in eo.

PSALMVS. III

Domine quid multiplicati sunt
qui tribulant me.

ARGVMENTVM.

Est mixtus Psalmus, habet inuocationem
& consolationem insignem, quæ ambo no-
bis tenenda sunt, cum Dauidis exemplo a
mundo affligimur: Nam pertinet Psalmus
proprie ad persecutionem.

Arma sui fugiens Dauides impia nati,
His miser ante Deum uocibus usus erat.
Exemplum nobis imitandum hoc ergo reliquit,
Ut mala discamus ferre, subire, pati.

Psalmus Dauid cum Absolona
fugeret.

Hu mihi quanta meis insurgunt agmina rebus
Summe pater, quæ me plurima tela petunt?
Sunt etenim, quos non pudeat mihi dicere multi:

Quereja in
qua proponit
periculum. Et
est narratio.

Spem uitæ in Domino non habet ille suo

Tu uero opponens clypeum Deus opprimis hostes,
Insidias uitæ qui posuere meæ.

Consolatur se
contra pericu-
lum, potentia
& misericor-
dia Dei.

Per te uera data est, per te mihi gloria uenit,

Tu quasi capitis cornua fracta leuas.

de la sagre homines A 3

Voce